

Lähetäjä: [REDACTED]
Lähetetty: perjantai 4. syyskuuta 2026 20.01
Vastaanottaja: kirjaamo; Kavilo Silja
Aihe: Elimäen yläkoulun säilyttäminen
Luokat: [REDACTED]

Elimäen yläkoulun säilyttäminen – kyse ei ole vain koulurakennuksesta

Hyvä Kouvolan kaupunginvaltuutettu,

Elimäen yläkoulun tulevaisuudesta keskusteltaessa puhutaan paljon oppilasmääristä, kiinteistöistä ja taloudesta. Ne ovat tärkeitä asioita. Mutta yksi asia ei saa jäädä niiden varjoon: mitä koulun siirtäminen pois Elimäeltä tarkoittaisi lapsille ja nuorille?

Koulu ei ole lapselle vain paikka, jossa käydään oppitunneilla. Se on paikka, jossa hän tulee nähdä, rakentaa ihmissuhteita, harjoittelee itsenäistymistä ja muodostaa käsitystä siitä, mihin hän kuuluu.

Kohtaaminen on oppimisen edellytys

Pienessä kouluyhteisössä oppilas on helpommin tuttu aikuisille. Opettaja voi tuntea oppilaan vahvuudet, haasteet ja elämäntilanteen. Myös poikkeava käytös tai vetäytyminen voidaan huomata aikaisemmin.

Suurempi koulu ei automaattisesti tarkoita huonompaa koulua. Suurella koululla voi olla myös etuja. Mutta samalla on kysyttävä, mitä tapahtuu niille lapsille, jotka eivät löydä paikkaansa suuressa yhteisössä.

Kaikki lapset eivät hakeudu muiden joukkoon. Kaikki eivät uskalla pyytää apua. Kaikki eivät löydä helposti kavereita uudessa ympäristössä.

Ulkopuolisuuden kokemus voi vaikuttaa kouluun kiinnittymiseen, kouluhyvinvointiin ja haluun osallistua. Erityisesti lapset, joille sosiaaliset tilanteet, aistiärsykkeet, muutokset tai toiminnanohjaus ovat jo valmiiksi kuormittavia, voivat tarvita ympärilleen enemmän tuttuutta ja ennakoitavuutta – eivät välttämättä suurempaa ympäristöä.

Turvallisuus vaikuttaa myös oppimiseen

Meidän on kysyttävä paljon muutakin kuin sitä, missä koulussa opetussuunnitelma voidaan toteuttaa.

Mitä tapahtuu oppimiselle, jos lapsi ei tunne oloaan turvalliseksi?

Jos suuri ympäristö, sosiaalinen epävarmuus, yksinäisyys, kiusaamisen pelko, melu tai jatkuva kuormitus vievät lapsen voimavaroja, niitä voimavaroja ei ole enää samalla tavalla käytettävissä oppimiseen.

Lapsen ei pitäisi joutua käyttämään koulupäiväänsä ensisijaisesti selviytymiseen.

Siksi vaikutuksia pitää tarkastella myös niiden lasten näkökulmasta, jotka tarvitsevat koulussa enemmän tukea. Pelkkä oppilasmäärä tai keskimääräinen kustannus oppilasta kohden ei kerro, miten yksittäinen lapsi koulussa pärjää.

Pitkä koulumatka ei ole vain kilometrejä

Elimäen yläkoulun siirtymistä Korialle perustellaan myös sillä, että suuri osa oppilaista tulee jo nyt Korian suunnalta.

Mutta koulumatkaa ei pitäisi tarkastella vain siitä näkökulmasta, kuinka monta kilometriä matka on.

Aikaisempi herätys, pitkä kuljetus, odottaminen ja pitkä kokonaispäivä tarkoittavat vähemmän aikaa palautumiselle, harrastuksille, kavereille ja perheelle.

Kysymys ei ole vain siitä, pääseekö lapsi kouluun. Kysymys on siitä, millaisilla voimavaroilla hän saapuu kouluun ja millaiset voimavarat hänellä on koulupäivän jälkeen.

Erityisesti kuormittuvien lasten kohdalla tällä voi olla suuri merkitys.

Koulu on osa Elimäen identiteettiä

Haluan nostaa esiin myös asian, jota talouslaskelmissa on vaikea mitata.

Koulu on osa sitä, miten lapsi rakentaa suhdettaan omaan kotiseutuunsa.

Elimäellä lapsi voi kasvaa ympäristössä, jossa ihmiset tuntevat toisensa, aikuiset ovat tuttuja ja yhteisöön on mahdollista kiinnittyä. Koulu luo paikallisia ystävyssuhteita, yhteisöllisyyttä ja kokemusta siitä, että tämä on minun paikkani.

Jos yläkoulu viedään pois, menetetään samalla yksi tärkeä yhteisöllinen rakenne.

Me puhumme paljon siitä, että maaseudun pitää pysyä elinvoimaisena. Mutta elinvoima ei synny pelkästään uusista yrityksistä tai teistä. Se syntyy myös siitä, että lapsi voi kasvaa kokemukseen:

Minä kuulun tänne. Täällä on minun ihmiseni. Täällä on minun paikkani.

Juuret eivät synny pelkästään siitä, missä ihminen asuu. Ne syntyvät siitä, mihin hän kokee kuuluvansa.

Jos haluamme tulevaisuudessa, että nuoret voivat myös aikuisina valita maaseudulla asumisen, meidän on pidettävä maaseutu paikkana, jossa on mahdollista elää kokonainen elämä – ei paikkana, josta palvelut vähitellen poistuvat.

Taloutta pitää tarkastella kokonaisuutena

Emme voi myöskään tehdä päätöstä vain sen perusteella, että oppilasmäärä vähenee.

On erotettava toisistaan:

- säästöt, jotka syntyvät joka tapauksessa oppilasmäärän pienentyessä
- säästöt, jotka syntyvät nimenomaan yläkoulun lakkauttamisesta
- koulumatkojen ja kuljetusten kustannukset
- tarvittavat investoinnit ja korjaukset
- henkilöstövaikutukset
- mahdolliset vaikutukset oppimiseen ja kouluhyvinvointiin
- sekä vaikutukset Elimäen alueen elinvoimaan pitkällä aikavälillä.

Jos koulu voidaan pitää Elimäellä kustannustehokkaasti, meidän pitää nähdä myös tämä vaihtoehto todellisenä vaihtoehtona – ei vain välivaiheena ennen lopullista lakkauttamista.

Pyydän valtuutettuja pysähtymään ennen päätöstä

En pyydä päätöstä tehtäväksi tunteen perusteella.

Pyydän, että päätös tehdään lapsen edun, tutkimustiedon ja aidosti kokonaisvaltaisen vaikutusten arvioinnin perusteella.

Ennen päätöstä haluaisin nähdä selkeät vastaukset ainakin seuraaviin kysymyksiin:

1. Kuinka paljon Elimäen yläkoulun lakkauttaminen säästää kaupungilta vuosittain todellisuudessa?
2. Kuinka suuri osa säästöistä syntyisi joka tapauksessa oppilasmäärän vähenemisen vuoksi?
3. Mitkä ovat Elimäen yläkoulun säilyttämisen todelliset kustannukset seuraavien 10–15 vuoden aikana?
4. Mitkä ovat Korialle siirtymisen kokonaiskustannukset samalla ajanjaksolla, mukaan lukien kuljetukset ja investoinnit?
5. Miten koulun siirto vaikuttaa erityistä tukea ja muuta oppimisen tukea tarvitseviin oppilaisiin?
6. Miten vaikutukset oppilaiden turvallisuuden, osallisuuden ja ulkopuolisuuden kokemukseen on arvioitu?
7. Miten pitkien koulumatkojen vaikutukset lasten jaksamiseen ja palautumiseen on arvioitu?
8. Miten henkilöstön työhyvinvointi ja työkuormitus muuttuvat?
9. Onko Elimäen yläkoulun lakkauttamisesta tehty ajantasainen lapsivaikutusten arviointi, jossa nämä asiat on aidosti huomioitu?
10. Onko vaihtoehtoa ”yläkoulu säilyy Elimäellä” verrattu Korialle siirtymiseen samoilla taloudellisilla ja hyvinvointia kuvaavilla mittareilla?

Lopuksi

Me emme päätä vain siitä, missä rakennuksessa oppitunnit pidetään.

Me päätämme siitä, millaisessa ympäristössä Elimäen lapset kasvavat, oppivat, kohtaavat toisensa ja rakentavat omaa identiteettiään.

Siksi toivon, että ennen lopullista päätöstä katsomme asiaa lapsen silmin.

Miltä tuntuu herätä aikaisemmin, matkustaa pidempään, tulla suureen ja vieraampaan kouluun ja yrittää löytää sieltä oma paikkansa?

Entä miltä tuntuu lapsesta, joka on juuri löytänyt oman yhteisönsä, turvalliset aikuiset ja kokemuksen siitä, että hän kuuluu joukkoon?

Koulun arvo ei näy vain euroissa.
Sen arvo näkyy siinä, miten lapset voivat.
Ja siinä, millaisiksi he voivat kasvaa.

Toivon, että Elimäen yläkoulun tulevaisuudesta tehdään päätös, jossa tämä arvo otetaan aidosti huomioon.

Ystävällisin terveisin

A large black rectangular redaction box covering the signature area.

Elimäen yläkoulun säilyttämisen puolesta